

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ तंजहितवसायकस्त्वपुत्रमेव हि सिष्यति न तु मामित्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ एवमुक्त्वा वामदेवेन स्तंभितहस्तपादो राजोवाच इक्ष्वाकव इति ॥ ६७ ॥ संस्पृश्य हत्वा एनसो ब्रह्म
विभेषि च त्वमधर्मान्नरेन्द्र प्रयच्छ मे शीघ्रमेवाद्य वाम्यौ ॥ एतच्छ्रुत्वा वामदेवस्य वाक्यं स पार्थिवः सूतमुवाच रोषात् ॥ ६१ ॥ एकं हि मे सायकं चित्ररूपं दिग्धं विषे
णाहरसंगृहीतं ॥ येन विद्धो वामदेवः शयीत संदश्यमानः श्वभिरार्तरूपः ॥ ६२ ॥ वामदेव उवाच जानामि पुत्रं दशवर्षं तवाहं जातं महिष्यांशेन जितं नरेन्द्र ॥
तंजहित्वं मद्वचनात्पुनस्तूर्णं प्रियं सायकैर्घोररूपैः ॥ ६३ ॥ मार्कण्डेय उवाच एवमुक्तो वामदेवेन राजन्तः पुरे राजपुत्रं जघान ॥ स सायकस्तिग्मतेजा वि
सृष्टः श्रुत्वा दलस्तत्र वाक्यं वभाषे ॥ ६४ ॥ राजोवाच इक्ष्वाकवो हंत च रामिवः प्रियं निहन्मीमं विप्रमद्यप्रमथ्य ॥ आनीयतामपरस्तिग्मतेजाः पश्यध्वं
मेवीर्यमद्यक्षितीशाः ॥ ६५ ॥ वामदेव उवाच यत्त्वमेनं सायकं घोररूपं विषेण दिग्धं मम संदधासि ॥ न त्वेतत्वं शरवर्षं विमोक्तुं संधातुं वा शक्यसे मानवेन्द्र ॥ ६६ ॥
राजोवाच इक्ष्वाकवः पश्य तमांगृहीतं न वै शक्रो म्येष शरं विमोक्तुं ॥ न चास्य कर्तुं नाशमभ्युत्सहामि आयुष्मान्वै जीवतु वामदेवः ॥ ६७ ॥ वामदेव उवाच
संस्पृश्यैनां महिषीं सायकेन ततस्तस्मादेन सोमोक्ष्यसे त्वं ॥ ततस्तथा कृतवान् पार्थिवस्तु ततो मुनिं राजपुत्रीवभाषे ॥ ६८ ॥ राजपुत्र्युवाच यथा युक्ता वामदे
वाहमेनं दिने दिने संदिशंती नृशंसं ॥ ब्राह्मणेभ्यो मृगयती स नृतानि तथा ब्रह्मण्युण्यलोकं लभेयं ॥ ६९ ॥ वामदेव उवाच त्वया त्रातं राजकुलं शुभेक्षणे वरं वृणी
ष्वप्रतिमं ददानिते ॥ प्रशाधीमं स्वजनं राजपुत्रि इक्ष्वाकुराज्यं सुमहच्चाप्यनिघे ॥ ७० ॥ राजपुत्र्युवाच वरं वृणे भगवंस्त्वेव मे षविमुच्यतां किल्विषादद्य
भर्ता ॥ शिवेन चाध्याहिस पुत्रबांधवं वरो वृतो त्येष मया द्विजाग्र्य ॥ ७१ ॥ मार्कण्डेय उवाच श्रुत्वा वचः समुनी राजपुत्र्यास्तथास्त्विति प्राह कुरुप्रवीर ॥ ततः
स राजामुदितो बभूव वाम्यौ चास्मै प्रददौ संप्रणम्य ॥ ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमास्या पर्वणि मंडूकोपाख्याने द्विनवत्यधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच मार्कण्डेय नृषयो ब्राह्मणायुधिष्ठिरश्च पर्यपृच्छन् नृषिः केन दीर्घायुरासीद्वकोमा
र्कण्डेयस्तु तान्सर्वानुवाच ॥ १ ॥ महातपा दीर्घायुश्च वको राजर्षिर्नात्र कार्या विचारणा ॥ २ ॥

हत्याध्यवसायजात्यापात् ॥ ६८ ॥ एनं नृशंसं भर्तारं दिने दिने सूतानि कल्याणकराणि वाक्यानि संदिशंतीति संबंधः ब्राह्मणेभ्यो मृगयती ब्राह्मणान् सेवितुमिच्छंती ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ इत्यार
ण्यके प० नै० भा० द्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ७३ ॥ मार्कण्डेय नृषय इत्यादेरध्यायस्य तात्पर्यं ब्रह्मविद्यालब्धं चिरजीवित्वमपि दुःखमिश्रमतो विदेहकैवल्यमेव श्रेष्ठमिति ॥ १ ॥ २ ॥